

Преюдициално запитване от *Verwaltungsgerichtshof* (Австрия), постъпило на 15 декември 2016 г. — *Khadija Jafari, Zainab Jafari*

(Дело C-646/16)

(2017/C 053/30)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: *Khadija Jafari, Zainab Jafari*

Ответник: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Преюдициални въпроси

1) Следва ли при тълкуването на член 2, буква м), и членове 12 и 13 от Регламент (ЕС) № 604/2013 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. за установяване на критерии и механизми за определяне на държавата членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета държава или от лице без гражданство (преработен текст), наричан по-нататък „Регламент Дъблин III“, да се вземат предвид други актове, с които Регламент Дъблин III има допирни точки, или на горепосочените разпоредби следва да се придава отделно от тези актове значение?

2) В случай че разпоредбите на Регламент Дъблин III следва да се тълкуват отделно от други актове:

а) Следва ли фактическото толериране от страна на държава членка на влизането на нейна територия с единственото намерение за транзитно преминаване през същата държава членка и за подаване на молба за международна закрила в друга държава членка да се счита за „виза“ по смисъла на член 2, буква м) от Регламент Дъблин III с оглед на условията, които са налице в случаите по главното производство и се характеризират с настъпването си във време, през което националните органи на държавите, които играят най-съществена роля, са изправени пред приток на изключително голям брой хора, искащи да преминат транзитно през тяхната територия?

Ако отговорът на втория въпрос, буква а) е утвърдителен:

б) Следва ли с оглед на фактическото толериране на влизането с намерение за транзитно преминаване да се приеме, че „визата“ изгубва своята валидност с излизането от съответната държава членка?

в) Следва ли с оглед на фактическото толериране на влизането с намерение за транзитно преминаване да се приеме, че „визата“ продължава да бъде валидна, докато лицето все още не е излязло от съответната държава членка, или макар лицето все още да не е излязло от страната, „визата“ губи валидността си към момента, в който кандидатът окончателно се откаже от намерението си да влезе в друга държава членка?

г) Следва ли поради отказа на кандидата от намерението му да влезе в държавата членка, която е била неговата първоначална цел, да се приеме, че по смисъла на член 12, параграф 5 от Регламента Дъблин III е налице измама, извършена след издаването на „визата“, и че следователно държавата членка, издала „визата“, не е компетентна?

Ако отговорът на втория въпрос, буква а) е отрицателен:

д) Следва ли изразът „кандидат, незаконно е пресякъл по суша, по море или по въздух границата на държава членка, в която е влязъл, идвайки от трета държава“ в член 13, параграф 1 от Регламент Дъблин III да се разбира в смисъл, че при посочените специални условия в случаите по главното производство следва да се приеме, че не е налице незаконно пресичане на външната граница?

3) В случай че разпоредбите на Регламент Дъблин III следва да се тълкуват във връзка с други актове:

- а) Следва ли при преценката за наличието на „незаконно пресичане“ на границата по смисъла на член 13, параграф 1 от Регламент Дъблин III специално да се вземе предвид обстоятелството дали са изпълнени условията за влизане съгласно Кодекса на шенгенските граници, и по-конкретно съгласно член 5 от Регламент (ЕО) № 562/2006 ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите, която разпоредба е релевантна за случаите по главното производство поради момента на влизането във въпросната държава членка?

Ако отговорът на третия въпрос, буква а) е отрицателен:

- б) Кои разпоредби от правото на Съюза следва да се вземат специално предвид при преценката дали е налице „незаконно пресичане“ на границата по смисъла на член 13, параграф 1 от Регламент Дъблин III?

Ако отговорът на третия въпрос, буква а) е утвърдителен:

- в) Предвид условията в случаите по главното производство, които се характеризират с настъпването си във време, през което националните органи на държавите, които играят най-съществена роля, са изправени пред приток на изключително голям брой хора, искащи да преминат транзитно през тяхната територия, следва ли фактическото толериране от страна на държава членка, без тя да проверява обстоятелствата по конкретния случай, на влизането на нейна територия с единственото намерение за транзитно преминаване през същата държава членка и за подаване на молба за международна закрила в друга държава членка да се счита за разрешение за разглежданото влизане по смисъла на член 5, параграф 4, буква в) от Кодекса на шенгенските граници?

Ако отговорът на третия въпрос, букви а) и в) е утвърдителен:

- г) Следва ли въз основа на разрешението за влизане по член 5, параграф 4, буква в) от Кодекса на шенгенските граници да се приеме, че е налице разрешение, равностойно на виза по смисъла на член 5, параграф 1, буква б) от Кодекса на шенгенските граници, и следователно, че е налице „виза“ по смисъла на член 2, буква м) от Регламент Дъблин III, поради което при прилагането на разпоредбите за определяне на компетентната държава членка съгласно Регламент Дъблин III трябва да се вземе предвид и член 12 от него?

Ако отговорът на третия въпрос, букви а), в) и г) е утвърдителен:

- д) Следва ли с оглед на фактическото толериране на влизането с намерение за транзитно преминаване да се приеме, че „визата“ е изгубила валидността си с излизането на лицето от съответната държава членка?
- е) Следва ли с оглед на фактическото толериране на влизането с намерение за транзитно преминаване да се приеме, че „визата“ продължава да бъде валидна, докато лицето все още не е излязло от съответната държава членка, или макар лицето все още да не е излязло от страната, „визата“ губи валидността си към момента, в който кандидатът окончателно се откаже от намерението си да влезе в друга държава членка?
- ж) Следва ли поради отказа на кандидата от намерението си да влезе в държавата членка, която е била неговата първоначална цел, да се приеме, че по смисъла на член 12, параграф 5 от Регламента Дъблин III е налице измама, извършена след издаването на „визата“, и че следователно държавата членка, издала „визата“, не е компетентна?

Ако отговорът на третия въпрос, букви а) и в) е утвърдителен, но отговорът на третия въпрос, буква г) е отрицателен:

- з) Следва ли изразът „кандидат, незаконно е пресякъл по суша, по море или по въздух границата на държава членка, в която е влязъл, идвайки от трета държава“ в член 13, параграф 1 от Регламент Дъблин III да се разбира в смисъл, че при посочените специални условия, които са налице в случаите по главното производство, преминаването през границата, което трябва да се квалифицира като разрешение за влизане по смисъла на член 5, параграф 4, буква в) от Кодекса на шенгенските граници, не следва се счита за незаконно пресичане на външната граница?

⁽¹⁾ ОВ L 180, стр. 31.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ. L 105, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 8, стр. 5).